

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638239344/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

meget paa det Gode end for lidt. Det vilde jeg have lært min Søn, havde jeg havt nogen.»

»Men det nytter dog heller ikke at hengive sig til falske Illusioner,« svarede Christian lidt overlegent, »og naar man erkjender, at det ingen Sandsynlighed har for sig, at Frankrig skulde hjælpe os, hvorfor skal man saa ikke udtale sin Erkjendelse? Man maa tage Forholdene, som de ere.«

»Det lyder nu saa klogt,« sagde Fruen, »men tænkte Alle saaledes, hvordan troor Du saa det gik i Verden? Vi bleve Pjalte Allesammen.«

Margrethe, som hele Tiden havde siddet fordybet i sit Arbejde uden at skjænke den politiske Samtale nogen Interesse, saae halvt forskrækket op.

»Men De misforstaaer mig virkelig aldeles,« sagde Christian fornærmet.

»Naa ja, ja, det komme vi nok ud af,« sagde den gamle Frue, »Du er jo ellers en flink Fyr, og den Dag, Du kommer og siger: Nu er Krigen begyndt og nu rejser jeg til Dannevirke, blive vi nok enige, enten saa Frankrig er med eller ikke. Vi skal forsyne Dig godt med Uldent, baade Trøjer og Strømper og sende Dig alle gode Sager over.«

»Jeg tænker ogsaa nok, vi tilsidst komme ud af det,« sagde Christian, »foreløbigt skal jeg paa Kontoret, jeg har meget travlt idag.«

Og dermed gik han sin Vej; men det nagede ham, at Margrethe havde hørt sin Moder sige om ham, at dersom Alle tænkte som han, bleve vi Pjalte Allesammen.

Det var nemlig gaact op for ham, at han virkelig elskede Margrethe. Han følte vel ingen særlig Trang til at betragte Maanen, naar den skinnede over Domkirken, eller anstille andre astronomiske Observationer. Han hengav sig ikke til metriske Øvelser eller eensomne Spadseretoure og betragtede ikke Blomster, Træer og Lysvirkninger i Landskabet paa nogenhelst anden Maade end tidligere, men han befandt sig altid meget vel i Margrethes Selskab, savnede hende, naar han ikke var sammen med hende, og forestillede sig det som en overordentlig behagelig og lykkelig Tilstand at være forlovet eller gift med hende. I den smukke lille By med Skov og Sø, hvor Vinter og Sommer, Foraar og Efteraar skiftede